

La penúltima hora

L'ésser humà és un virus. És una espècie que un cop a tingut el poder de modificar el seu entorn a les seves necessitats i ser capaç de afrontar de manera implacable als seus depredadors naturals, s'ha cregut el amo del món, destruint conscientment o inconscientment, i envaint allò per on passa. És un ésser que a la mateixa vegada que **adapta el seu entorn a ell**, també sa fet resistent al clima i a les catàstrofes naturals per les seves invencions. I també gràcies a aquests avenços, cada cop som més habitants.

Ocupem, infectem, resistim i proliferaem, com els virus, i per la nostra inconsciència, estem emmalaltint el nostre planeta, el nostre únic hoste, la nostre llar.

Com he dit, el nostre impacte no fa 200 anys que ve donat, sinó des de que es va fer el artigueig i la rumpuda, quan l'home va decidir adaptar la natura a ell. Jo crec que des de llavors **l'home s'ha començat a diferenciar-se de la natura**. Un acte superb de creure's superior i capaç de controlar-lo tot, que després ens em donat compte, tard. Tots som un conjunt i que per anys de impactes al nostre propi ambient **ens estem autodestruint**; perquè el planeta sense nosaltres pot sobreviure, però nosaltres no podem viure sense el nostre planeta (medi amb condicions òptimes).

Quan a començat a ser greu la situació? Primerament fa 200 anys amb la Primera Revolució Industrial, amb les màquines de vapor. Hi havien ciutats, com la pròpia ciutat de Londres, capital del país més poderós del món llavors, s'estava asfixiant dels seus propis fums de les indústries. Però sobretot el impacte que més mal a fet, ha estat el **consumisme frenètic del petroli** des de la Segona Revolució Industrial.

Ens em recolzat en els beneficis del petroli (hi altres materials i energies no biodegradables) perquè amb ell es poden fer múltiples materials, objectes i productes, a més del gran **moviment polític i econòmic** que comporten; però el petroli és finit i els productes que es generen amb ell i les fàbriques que creen els productes són molt contaminants, ja no tan sols atmosfèricament o per les intoxicacions de les aigües, sinó també la quantitat de residus que es generen, que ocupen un espai, contaminen el sòl i triguen cents d'anys en degradar-se, provocant un degradació del medi i de les espècies que conviuen en aquest ambient.

Però no tan sols culpabilitzem del nostre deteriorament al petroli, sinó a la nostra adicció al **consumisme** en aquestes últimes dècades incitada per la nostra societat. Que han provocat també la tala massiva dels boscos i selves (ex: desforestació de l'amazones), contaminació química dels rius i terres, despreniment de fums àcids i tòxics als aires... una cadena que en conseqüència a comportat un **accelerament de processos naturals** graduals que en realitat triguen milers d'anys en produir-se, que són: el canvi dràstic de l'aparença dels nostres paisatges, inundacions per la desforestació, sèquies per la mala gestió del aigua, pluges àcides, escalfament de les aigües, contaminació atmosfèrica, efecte hivernacle, el forat de la capa d'ozó, aparició de noves enfermetats, canvi climàtic, desglaçament dels pols, desaparició dramàtica de moltes espècies...

Ens hem donat compte del que estem fent? Sí, però tard i aprofitant encara aquest ritme, fins que sigui ja irrevocable. Els qui més els hi amoïna la nostra catastròfica situació han proposat solucions, però la veritable **solució està en el conjunt**, és a dir tan en les col·laboracions tecnològiques, econòmiques, polítiques, culturals... ja s'han trobat energies renovables, cases sostenibles, i molts mitjans per desagreujar tot el efecte que ens vindrà a sobre; ara el que cal fer és que tan políticament com econòmicament treguin profit i avantatges de aquests nous productes, un **nou mercat més sostenible** i dinàmic. També s'hauria de **conscienciar a la societat** del problema i educar ja sigui des de les escoles, la publicitat, les notícies, etc. Que sigui una col·laboració en massa i universal, perquè els petits gestos de cadascú pot anar barrant aquesta petjada ecològica.

Hem de ser intel·ligents i aprendre dels errors comesos, i aprofitar la tecnologia per **aconseguir una fusió (sostenibilitat natura-societat)**, de retornar-nos al que **som (natura)** amb les mateixes comoditats actuals però respectant el nostre medi i els altres éssers que hi conviuen .

Respecte i amor pel que tenim, dues paraules clau que definarien el nostre futur. Hem d'apreciar més el nostre entorn i ser conscients de la sort que tenim, perquè aquest és l'únic lloc on podem viure, és la nostra casa, és natura, és un equilibri perfecte, és **la Terra, som nosaltres**.